UTANMAZ ADAM

Dıgıl

MELIH41

Fiyatı: 600 lira (KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 66
2 AĞUSTOS 1990

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

YAVUZ TARAN'DAN 7. VİTES

VAH VAHAP VAH

SONER GÜNDAY'DAN SITKI SEDAT

GÜRCAN GÜRSEL'den TÜPGAZ

TEKİN ARAL'DAN Dıgıl'CA

İLBAN ERTEM

ŞEVKET YALAZ

SERHAT GÜRPINAR

ZAFER TEMOÇİN

SÜLEYMAN ARGUN

DIŞARI ÇIKMAK İSTİYORUM.

Bülent MORGÖK

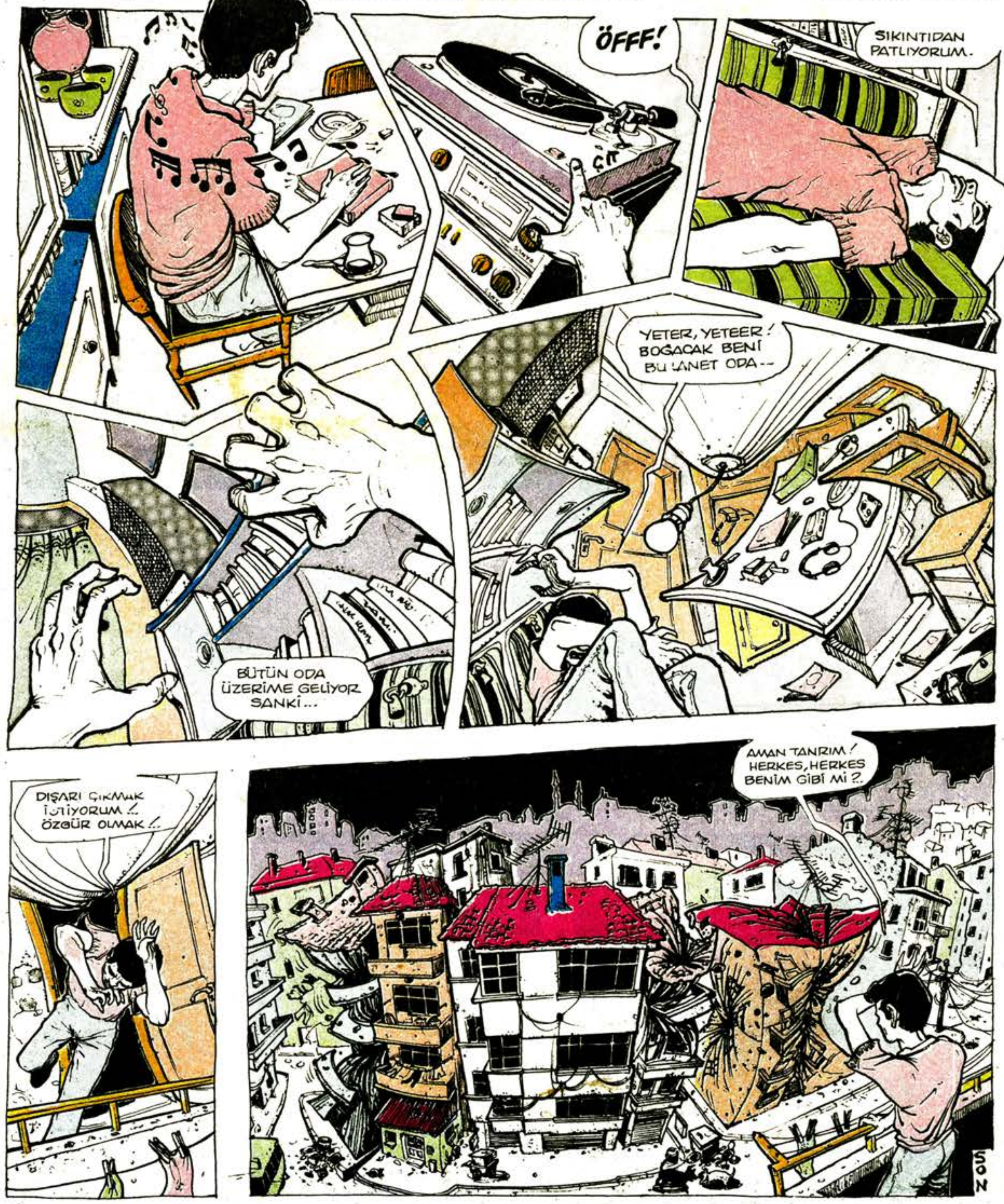

HALİL İNCESU • BULENT MORGÖK • İBRAHİM SARI • KAYHAN ERKAN • VEDAT ÖZDEMİROĞLU • ERHAN BAŞKURT

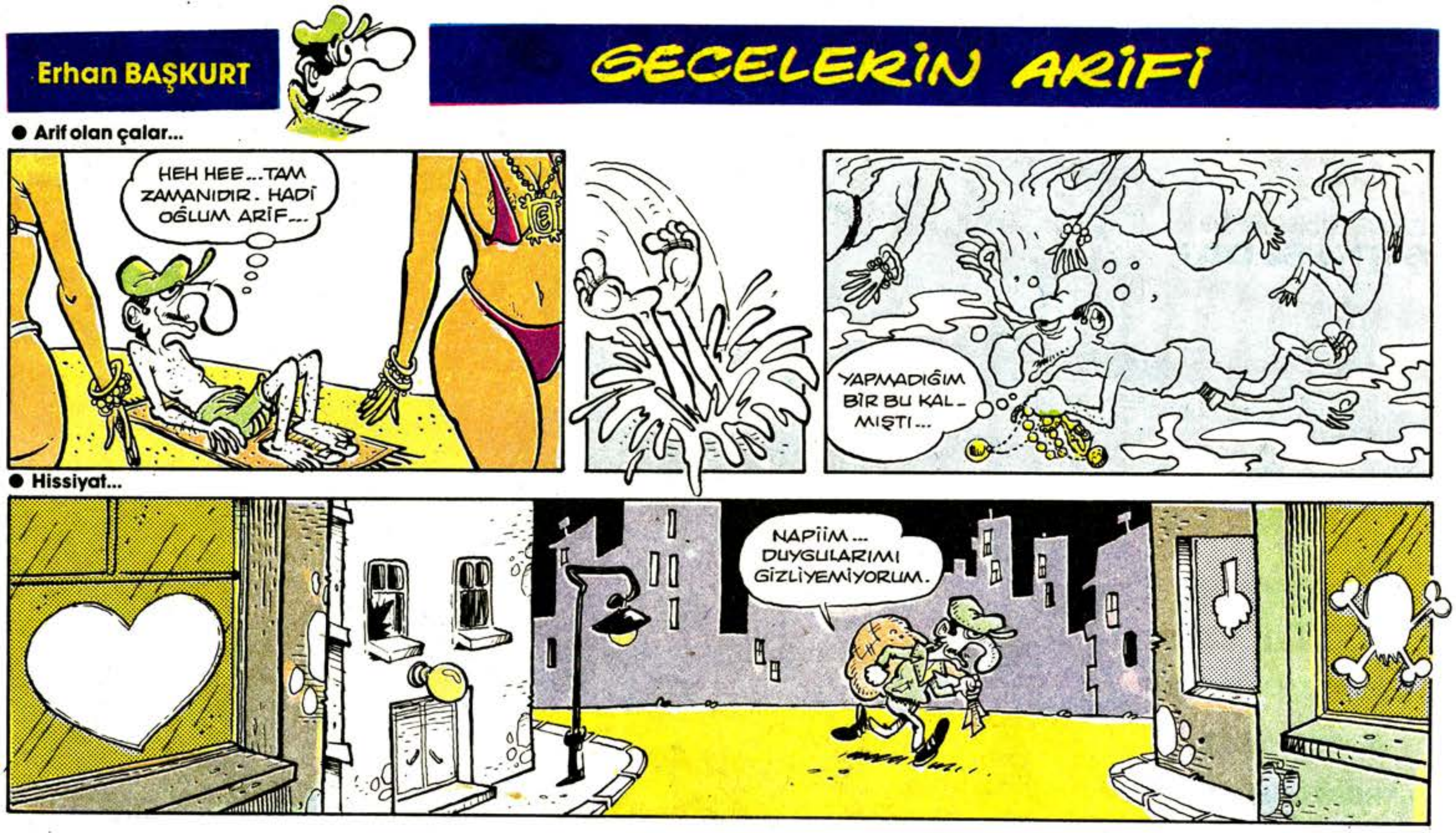

Dıgıl
YIL: 2 SAYI: 66
2 AĞUSTOS 1990 Perşembe

Basıldığı yer:
Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme adresi: Sivritaş Sok. 11-2 Mecidiyeköy - İST.
Tel: 175 36 86

HÜRYAY A.Ş. adına sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK 6.500 TL. 6 AYLIK 13.000 TL. 12 AYLIK 26.000 TL. TEL: 550 25 04 - 6 HAT

UTANMAZ ADAM

OĞUZ ARAL

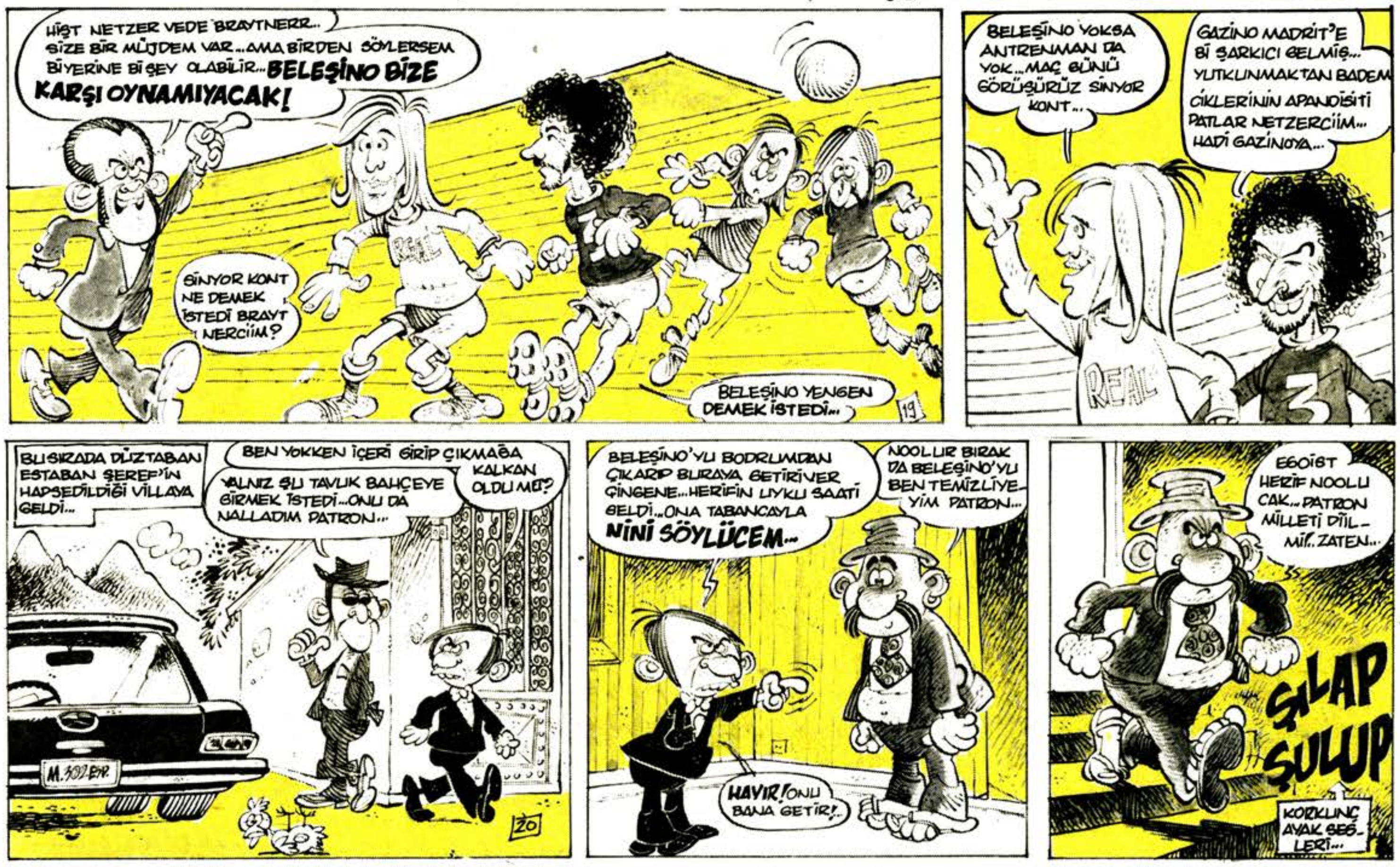

Tekin Aral Yazıyor

Dıgıl'ca

UÇAK KORKUSU

Beni tanıyan bilir, uçaktan çok korkarım. Mecbur kalmadıkça da uçağa binmem.

Eskiden de uçaktan korkardım ama çok fazla değil... Amaa, yıllar önce unutamadığım bir İzmir yolculuğunda, bir herif çıldırttı beni. Ve bu hale öyle geldim... Hele uçak şöyle 7 bin metrelerde filan uçtuğu zaman, üstünüze afiyet bir ter basıyor... Saunaya girmiş gibi oluyorum. Güzel havalarda ise, uçaklar 3 bin metrede filan uçuyor. O zaman daha bir rahat oluyorum. Tabii, ne de olsa 7 bin metre başka, 3 bin metre başka!..

10 yıl kadar önceydi. Bir iş için uçakla İzmir'e gitmem gerekiyordu...

Zar zor ilk uçakta yer bulabildim. Sabah karanlığında alana gelip, güç bela uçağa yetiştim.

Bu arada felakette yağmur yağıyor... Eee, hava da zaten kör karanlık...

Benim vaziyet durumumu gözünüzün önüne getirin artık...

Uçaktaki yerlerimizi aldık...

Motorlar çalışmaya başladığında, hemen av köpeği gibi kulaklarımı dikip, motorları dinlemeye başladım... Arıza var mı diye bakıyorum... Bu işi her zaman yaparım...

Hatta bir keresinde, gene motorları dinlerken, yarı yolda acaip bir hırıltı duymuş ve telaşla hostesi çağırmıştım.. Hostes te bana, "Merak edilecek bir şey yok... Arkanızdaki koltukta uyuyan bey horluyor" demiş, utancımdan yerin dibine geçmiştim...

Uzatmayalım... İşte ben böyle kulakları fora etmiş motorları dinlerken, koluma bir el dokundu ve yanımda oturan yol arkadaşımı öyle tanıdım...

Şöyle 45-50 yaşlarında, kırmızı yanaklı, çok iyi giyimli, tombulca biriydi yol arkadaşım...

Eliyle, koluma birkaç defa vurup gülerek:

-Korkuyorsunuz galiba dedi... Halinizden belli.. Ama merak etmeyin, en emin vasıtadır uçak...

Adamın keyifli halinden, biraz rahatlar gibi oldum...

-Gerçekten en emin vasıtadır... Diye devam etti... Yapılan istatistiklere göre, bilmem kaç bin uçaktan ancak biri düşmüş bugüne kadar. Bir de araba kazalarını düşünecek olursanız, uçağın ne kadar emniyetli bir vasıta olduğunu bir defa daha anlarsınız...

-Evet dedim... Korkmak gerçekten dediğiniz gibi yersiz aslında...

-Ama işte, götürdü mü de toptan götürüyor namussuz...

İçimden bir "Lahavle" çekip, kafamı pencereden yana çevirdim...

Uçakta bu arada pistte yürümeye hızlanmaya başladı...

Düşünüyorum kendi kendime... "Ulan" diyorum. "Ne var havalarda uçacak... Şu uçağın yürüdüğü pisti, tercihli yol gibi, karadan uzatsalar da, İzmir'e, Ankara'ya uçakla karadan gitsek olmaz mı?

Ben dinlememeye çalışıyorum ama, kırmızı yanaklı, tombul yol arkadaşım anlatıp duruyor:

-Geçenlerde bir dergide, düşmüş bir uçak resmi gördüm... İnsanın aklı duruyor valla... O koskoca uçak, o kadar parçaya nasıl ayrılmış, inanılacak gibi değil...

Bu arada çoktan uçmaya başladık... Benim midem ufaktan alabora durumda...

O sırada, bir hava boşluğunda uçak biraz sallandı... Yol arkadaşım, sıkı sıkı koluma yapıştı gene...

-Korkmayın korkmayın... Düşeceği zaman böyle sallanmaz... Yan yatar, öyle sallanır...

Midem zaten bulanıyor... Adam da beni iyice çıldırtacak...

Şu herifin lacivert elbisesine, şöyle bir boşalayım diyorum... Sonra tutuyorum kendimi...

O hâlâ anlatıyor...

-Bizim pilotlarımızın üstüne yokturda, bakım iyi değildir bizde...

Şu Ankara yakınlarına düşen son uçağı hatırlıyorsunuz değil mi?...

...Sonunda dayanamadım ve kalktım... Arka tarafa, tuvalet kabinine doğru yürüdüm... En arka koltukta bir hostes oturmuş, bizim dergiyi okuyor...

-Ne o Tekin Bey?... Dedi... Saim Bey pek hararetli konuşuyor... Korkuyor mu gene?...

-Saim Bey kim?... Dedim...

-Tanıyorsunuz sanmıştım... Yanınızda oturan bey... Uçaktan çok korkar... İşi gereği günü birliğine İzmir'e Ankara'ya gidip gelmek zorundadır. Kaç defa yarı yolda "Uçağı durdurun" diye bağırıp ortalığı birbirine katmıştır.. Ama epey zamandır, şu Amerika'dan getirttiği haplar sayesinde rahat gidip geliyor...

İşte o zaman uyandım... İşimi bitirip yerime döndüm...

Uçak, Çiğli Havaalanı'na indiğinde, Saim Bey:

-Gördünüz mü, dedi... Boşuna korktunuz... Sağsalim geldik işte...

-Şükür sağ salim indik hakikatten dedim... Hepimize geçmiş olsun Saim Bey... Demin bir ara arkaya gitmiştim ya... Orada öğrendim... Uçağın motorlarından birinde büyük bir arıza varmış... Tanıştığımıza memnun oldum, iyi günler...

Ben inmek üzere kapıya doğru yürüdüğümde, hostes kırmızı yanakları yemyeşil olmuş Saim Bey'in kolonyayla şakaklarını oğuşturuyordu...

Tekin Aral

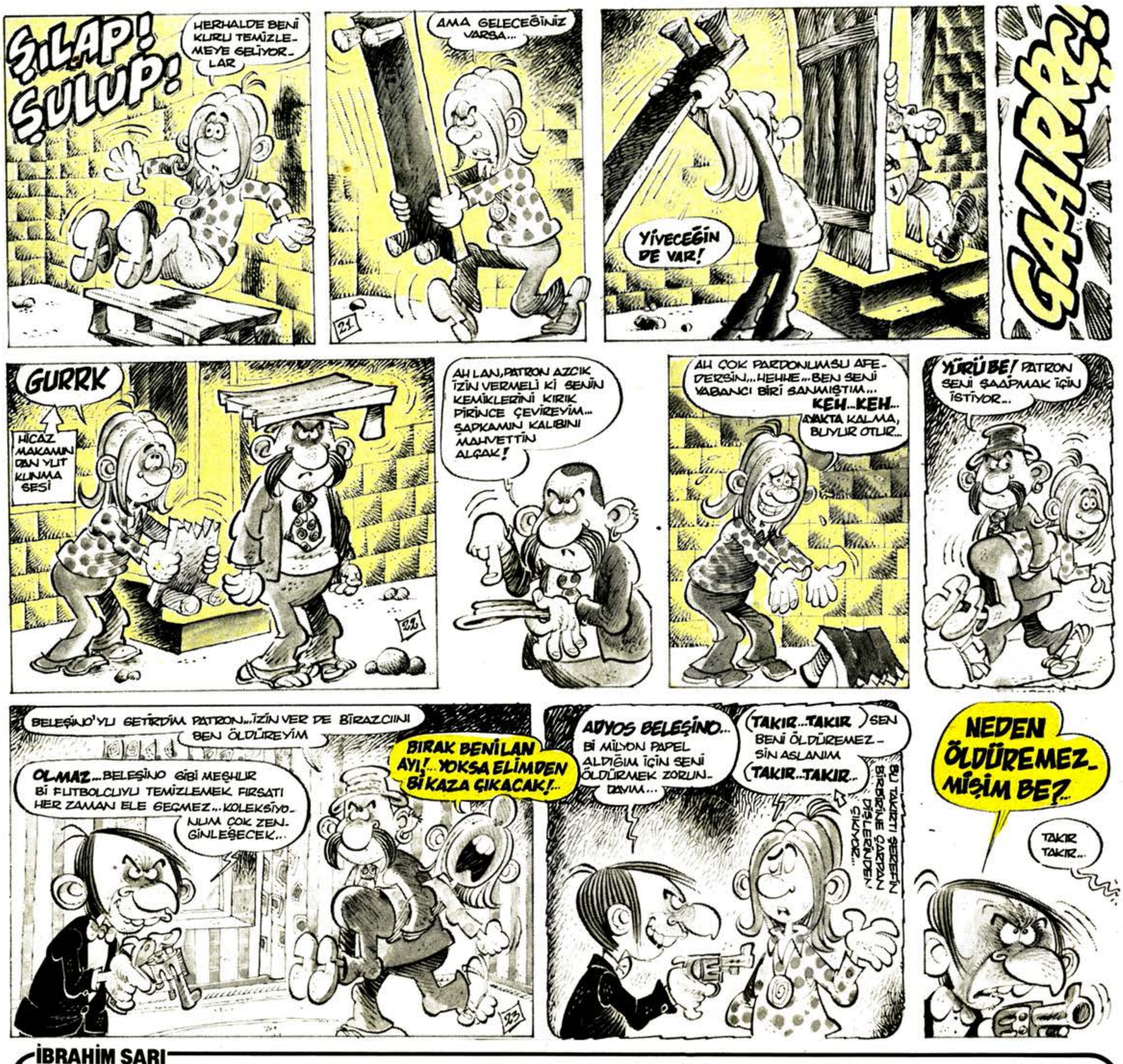

İBRAHİM SARI

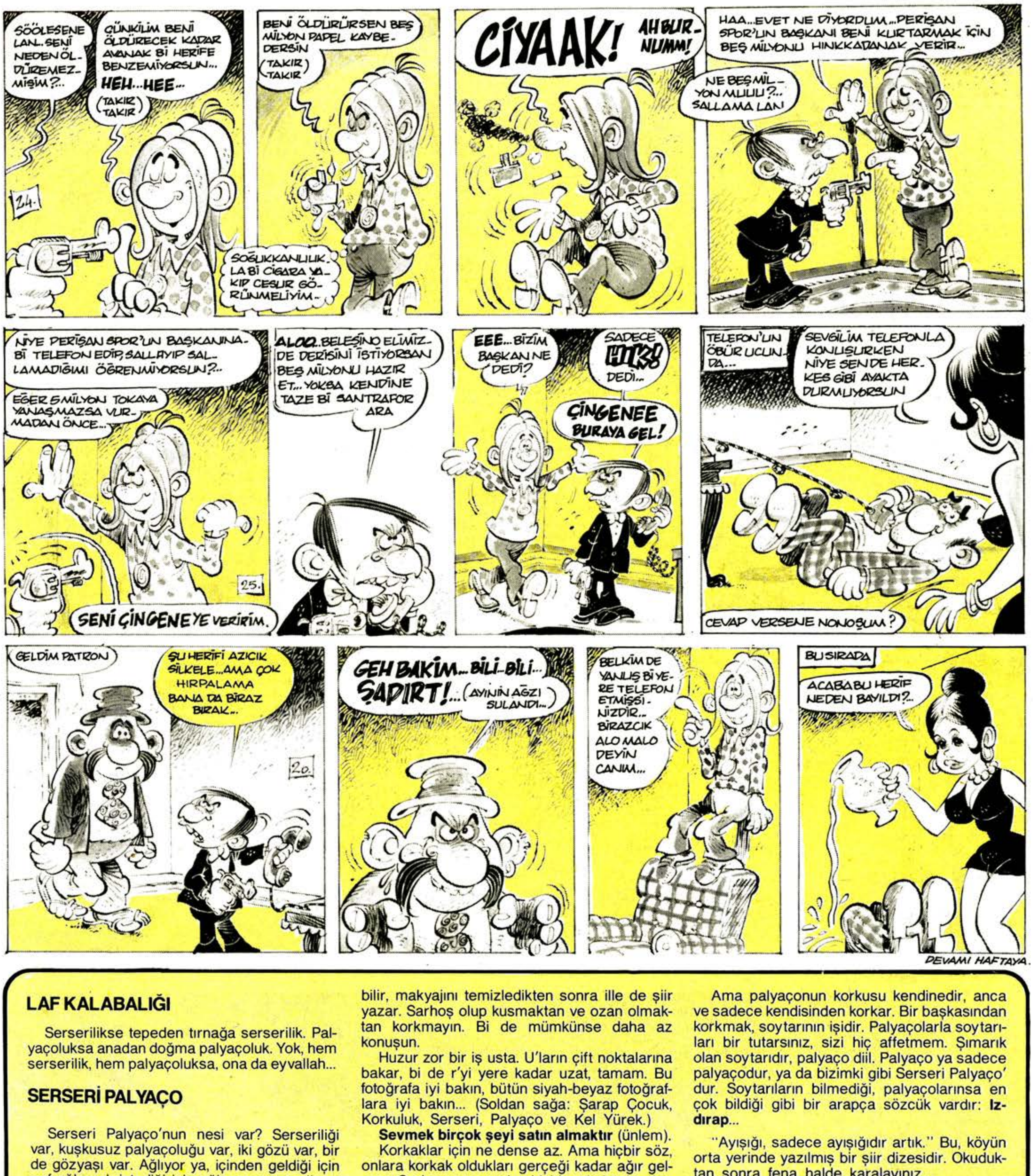

DEVAMI HAFTAYA.

LAF KALABALIĞI

Serserilikse tepeden tırnağa serserilik. Palyaçoluksa anadan doğma palyaçoluk. Yok, hem serserilik, hem palyaçoluksa, ona da eyvallah...

SERSERİ PALYAÇO

Serseri Palyaço'nun nesi var? Serseriliği var, kuşkusuz palyaçoluğu var, iki gözü var, bir de gözyaşı var. Ağlıyor ya, içinden geldiği için sırf ağlamak istediği için ağlıyor ya, ona "arabesque" diyorlar. Hüznün adı arabesk olmuş, buralarda yaşanmaz usta...

Serseri Palyaço'yu bilen bilir, gözleri intihar bakar. Haftada dokuz gün çalıştığı olur, çünkü matematik bilmez. Bilse bilse "bulvar şiirlerini" bilir, makyajını temizledikten sonra ille de şiir yazar. Sarhoş olup kusmaktan ve ozan olmaktan korkmayın. Bi de mümkünse daha az konuşun.

Huzur zor bir iş usta. U'ların çift noktalarına bakar, bi de r'yi yere kadar uzat, tamam. Bu fotoğrafa iyi bakın, bütün siyah-beyaz fotoğraflara iyi bakın... (Soldan sağa: Şarap Çocuk, Korkuluk, Serseri, Palyaço ve Kel Yürek.)

Sevmek birçok şeyi satın almaktır (ünlem).

Korkaklar için ne dense az. Ama hiçbir söz, onlara korkak oldukları gerçeği kadar ağır gelmez. Ondan arınamazlar, hiçbir sokakta bırakamazlar, hiçbir denize atamazlar. Korkaklık sınır ve bayrak bilmez. **Asla**...

Serseri Palyaço, en son Sultanahmet'te korktu. Ama ne korkmak. Neyse, ayrıntısını ben de bilmiyorum, bilsem de söylemem. SIR...

Ama palyaçonun korkusu kendinedir, anca ve sadece kendisinden korkar. Bir başkasından korkmak, soytarının işidir. Palyaçolarla soytarıları bir tutarsınız, sizi hiç affetmem. Şımarık olan soytarıdır, palyaço diil. Palyaço ya sadece palyaçodur, ya da bizimki gibi Serseri Palyaço'dur. Soytarıların bilmediği, palyaçolarınsa en çok bildiği gibi bir arapça sözcük vardır: **Izdırap**...

"Ayışığı, sadece ayışığıdır artık." Bu, köyün orta yerinde yazılmış bir şiir dizesidir. Okuduktan sonra fena halde karalayınız...

Artık gösteri zamanıdır. Ciddiyet sizin olsun. Hoşçakal şiirin anarşist ruhu. Seyirciler komik bekler. Hadi Serseri Palyaço, hadi Şarap Çocuk ve diğerleri. Hadi doksan yediye az kaldı...

V

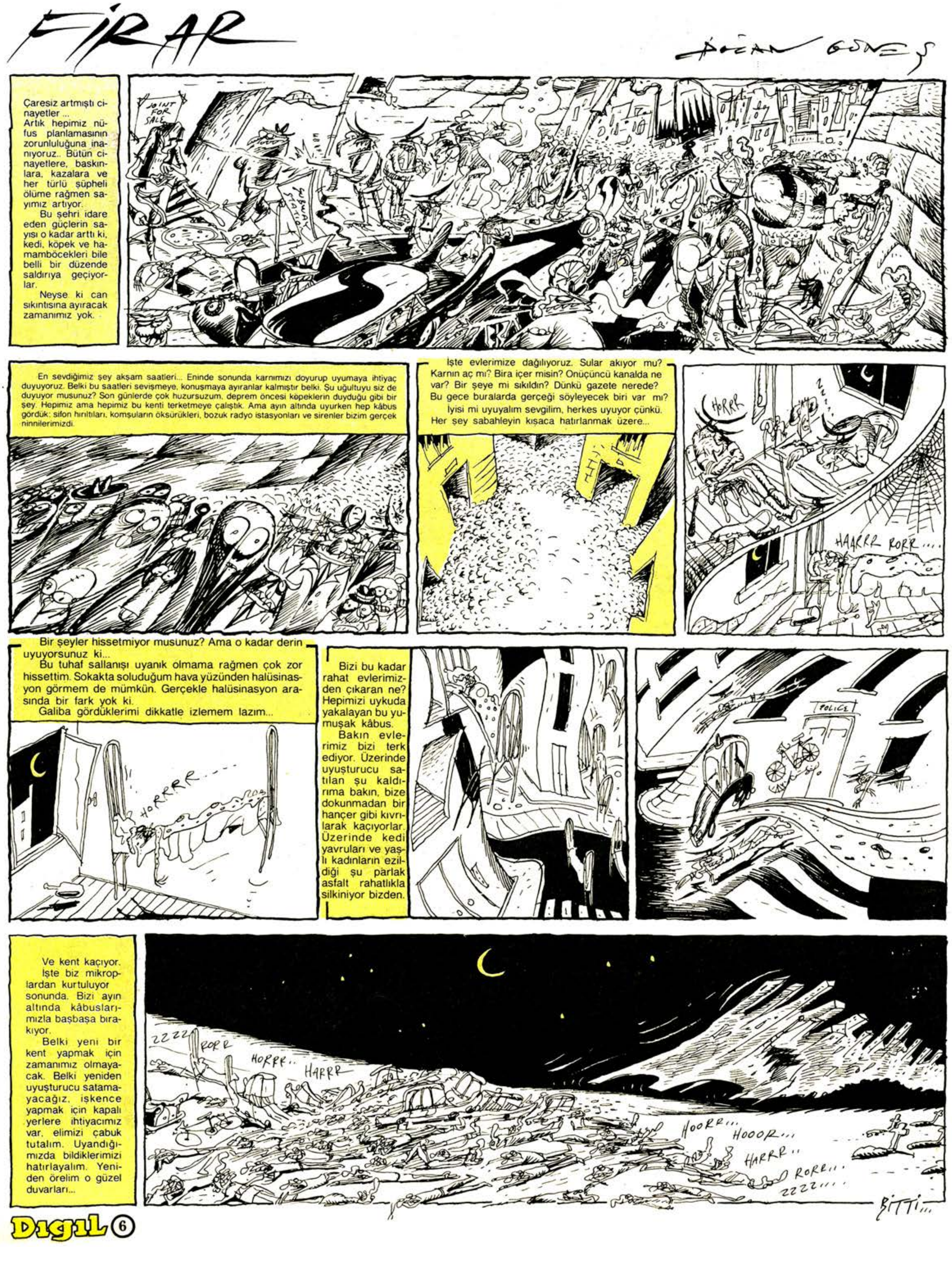
FİRAR
DOĞAN GÜNEŞ
Çaresiz artmıştı cinayetler ... Artık hepimiz nüfus planlamasının zorunluluğuna inanıyoruz.. Bütün cinayetlere, baskınlara, kazalara ve her türlü şüpheli ölüme rağmen sayımız artıyor.
Bu şehri idare eden güçlerin sayısı o kadar arttı ki, kedi, köpek ve hamamböcekleri bile belli bir düzende saldırıya geçiyorlar.
Neyse ki can sıkıntısına ayıracak zamanımız yok.
JOINT FOR SALE
SUBWAY STATION
En sevdiğimiz şey akşam saatleri... Eninde sonunda karnımızı doyurup uyumaya ihtiyaç duyuyoruz. Belki bu saatleri sevişmeye, konuşmaya ayıranlar kalmıştır belki. Şu uğultuyu siz de duyuyor musunuz? Son günlerde çok huzursuzum, deprem öncesi köpeklerin duyduğu gibi bir şey. Hepimiz ama hepimiz bu kenti terketmeye çalıştık. Ama ayın altında uyurken hep kâbus gördük: sifon hırıltıları, komşuların öksürükleri, bozuk radyo istasyonları ve sirenler bizim gerçek ninnilerimizdi.
İşte evlerimize dağılıyoruz. Sular akıyor mu? Karnın aç mı? Bira içer misin? Onüçüncü kanalda ne var? Bir şeye mi sıkıldın? Dünkü gazete nerede? Bu gece buralarda gerçeği söyleyecek biri var mı?
İyisi mi uyuyalım sevgilim, herkes uyuyor çünkü. Her şey sabahleyin kışaca hatırlanmak üzere...
HORRR
HAARRR RORR....
Bir şeyler hissetmiyor musunuz? Ama o kadar derin uyuyorsunuz ki...
Bu tuhaf sallanışı uyanık olmama rağmen çok zor hissettim. Sokakta soluduğum hava yüzünden halüsinasyon görmem de mümkün. Gerçekle halüsinasyon arasında bir fark yok ki.
Galiba gördüklerimi dikkatle izlemem lazım...
HORRRR....
Bizi bu kadar rahat evlerimizden çıkaran ne? Hepimizi uykuda yakalayan bu yumuşak kâbus.
Bakın evlerimiz bizi terk ediyor. Üzerinde uyuşturucu satılan şu kaldırıma bakın, bize dokunmadan bir hançer gibi kıvrılarak kaçıyorlar. Üzerinde kedi yavruları ve yaşlı kadınların ezildiği şu parlak asfalt rahatlıkla silkiniyor bizden.
POLICE
Ve kent kaçıyor. İşte biz mikroplardan kurtuluyor sonunda. Bizi ayın altında kâbuslarımızla başbaşa bırakıyor.
Belki yeni bir kent yapmak için zamanımız olmayacak. Belki yeniden uyuşturucu satamayacağız, işkence yapmak için kapalı yerlere ihtiyacımız var, elimizi çabuk tutalım. Uyandığımızda bildiklerimizi hatırlayalım. Yeniden örelim o güzel duvarları...
ZZZZ
RORR
HORRR..
HARRR
HOORR...
HOOOR...
HARRR..
RORR...
ZZZZ....
BİTTİ...

ŞİİR

AVCILIK DÜRTÜSÜ

Ava Gardner'a...

Çıkarım ava dostlar,
Tam teçhizat
Vursam isterim bir ala geyik,
Ya da bir kınalı keklik.
O da ne, boz bir ayı
Dikilir karşımda umarsızca
Basarım tüfengimin tetiğine
Ayıda bir gıprıntı yok
Eskiden de sağlam duruyor
Gurşunları unutmuşum dostlarım
Ben gaçarım, ayı govalar
Ta ki sonsuza dek...

Sıtkı Sedat
Gülhane Parkı–1990

Su altı avcılığı yaptığım yıllarda çekilmişti bu fotoğraf. O zamanlar attığım balığı devrirdim, hey gidi günler hey.

Afrika'da fil avlarken kılık değiştiriyorduk. Çünkü heyvan bizi görürse gacabilir. Ama gılık değiştirmiş bi avcıyı fil sanıp vurabilir insan. Onun için bizde bi file ateş etmeden önce gidip onu bi tıklatırdık, yoklardık insanmı fil mi diye işte bu da öyle bir yoklama esnasında çekilmiş bi fotoğraf.

Amarika'da keklik avlıyordum. Kekliği vurdum o da gitmiş sahibine söylemiş. Sahibi de geldi benle kavga etti. İşte o kavga esnasında çekilmişti bu resim.

GÖZYAŞI

MANARGUN

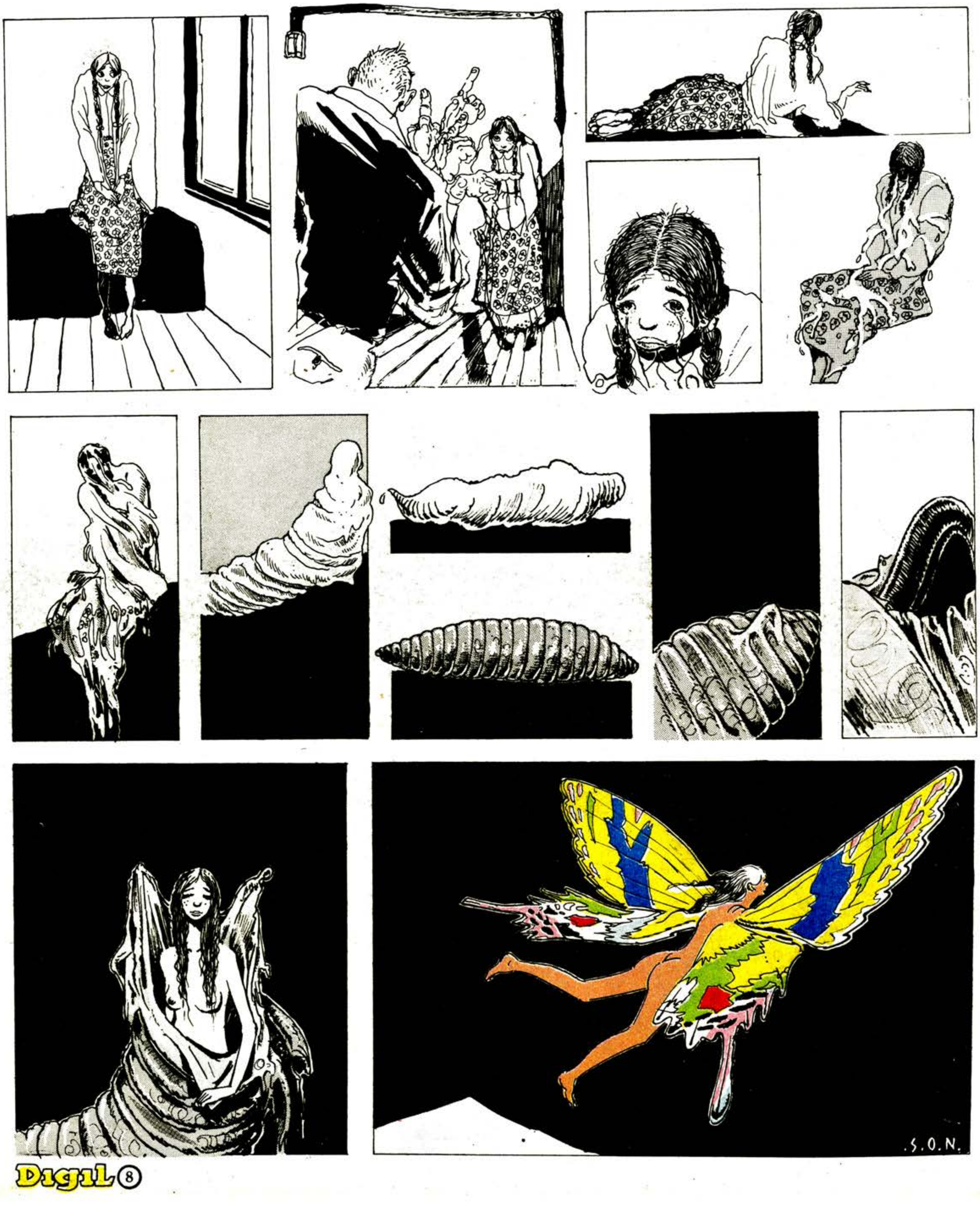

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALIP – SONER – SEVKET

ÖZET
VAHAP EĞLENMEYE GİTTİĞİ TAVERNADA AŞKA GELİP PATLATTIĞI BİR TÜRKÜYÜ PATRONUN BEĞENMESİ ÜZERİNE, SAHNEYE ÇIKMA TEKLİFİ ALIR...

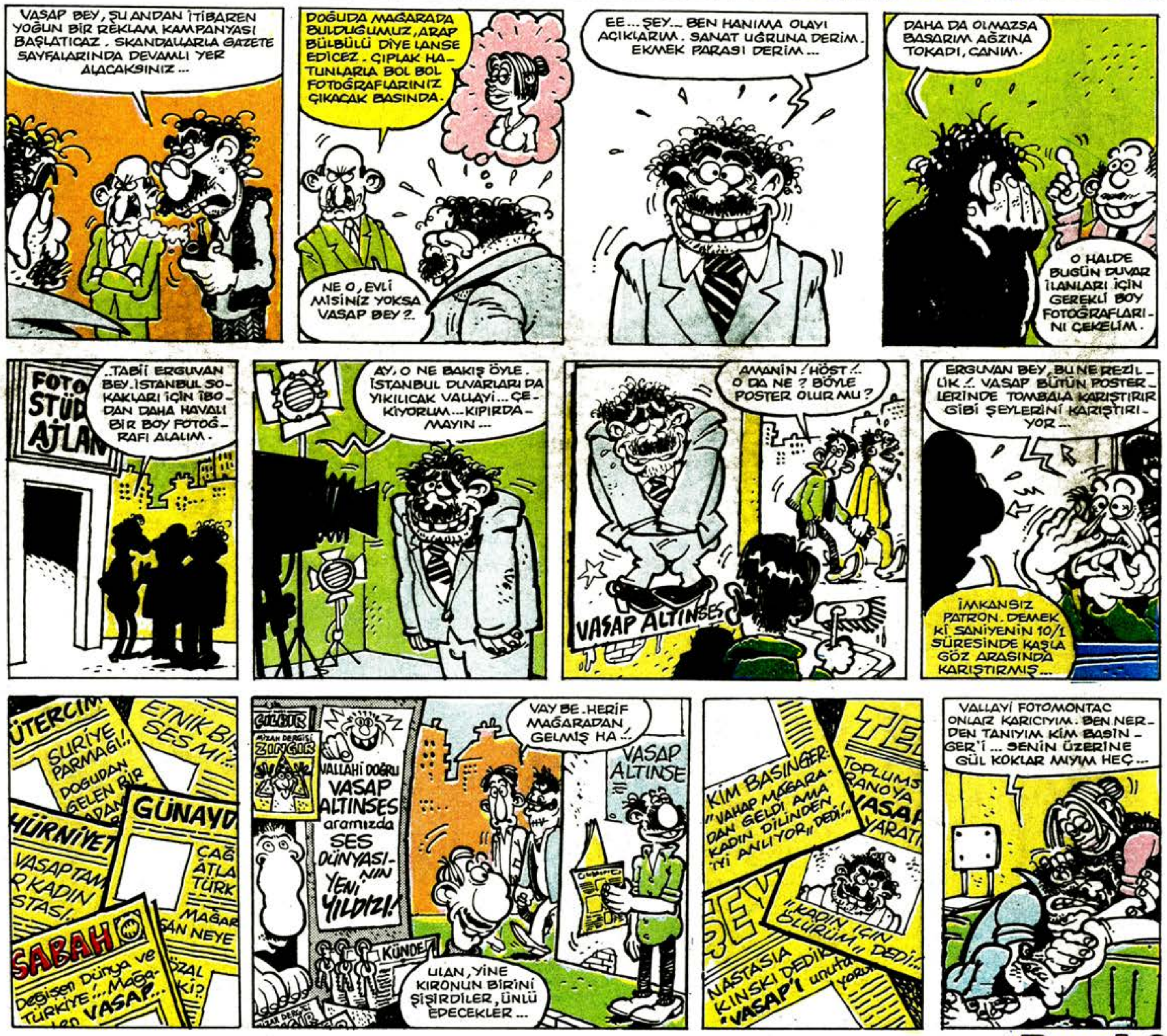

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALIP – SONER – ŞEVKET

DEVAMI HAFTAYA

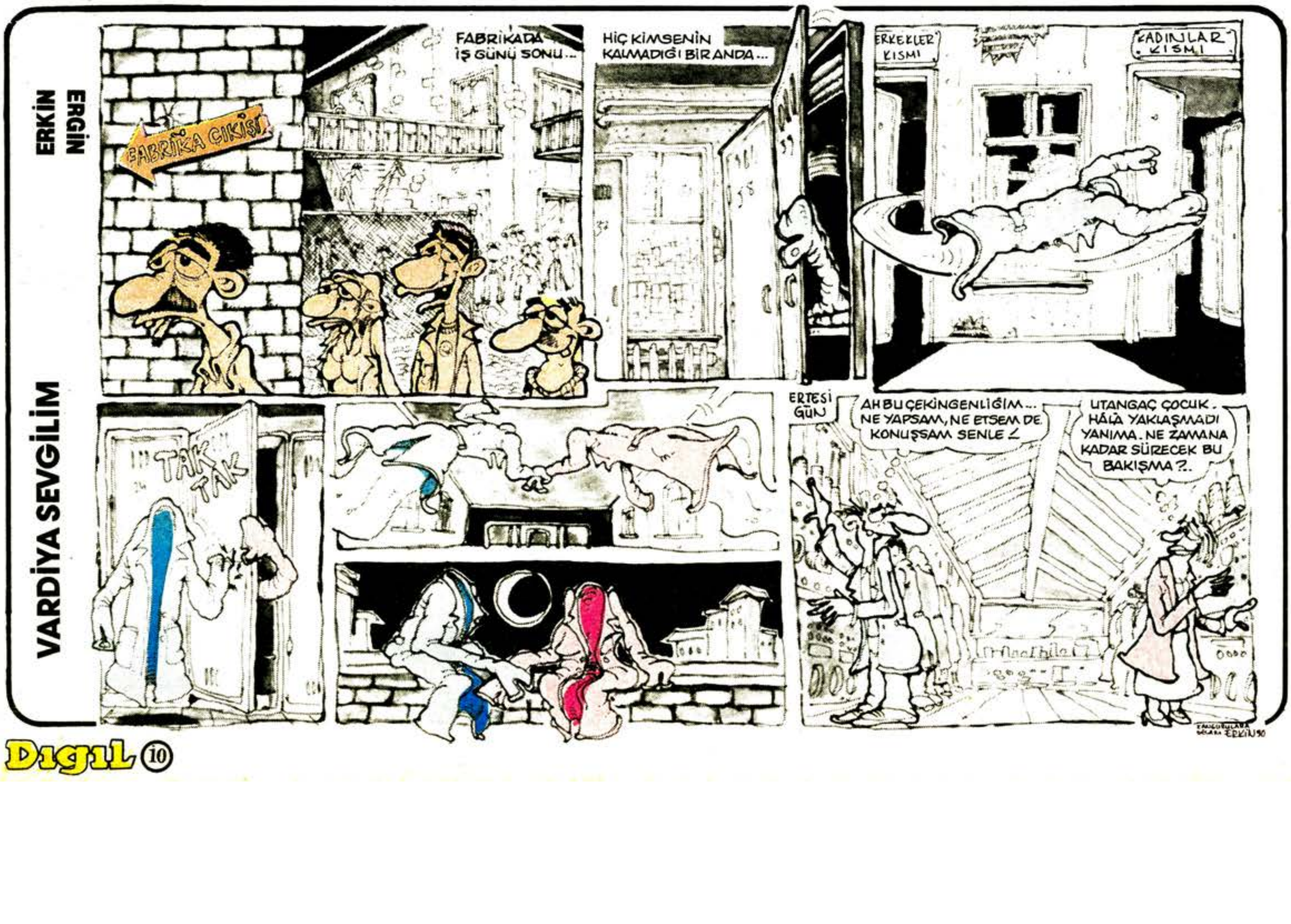

GETTİ YAVRIM GETTİ...

HALİL İNCESU

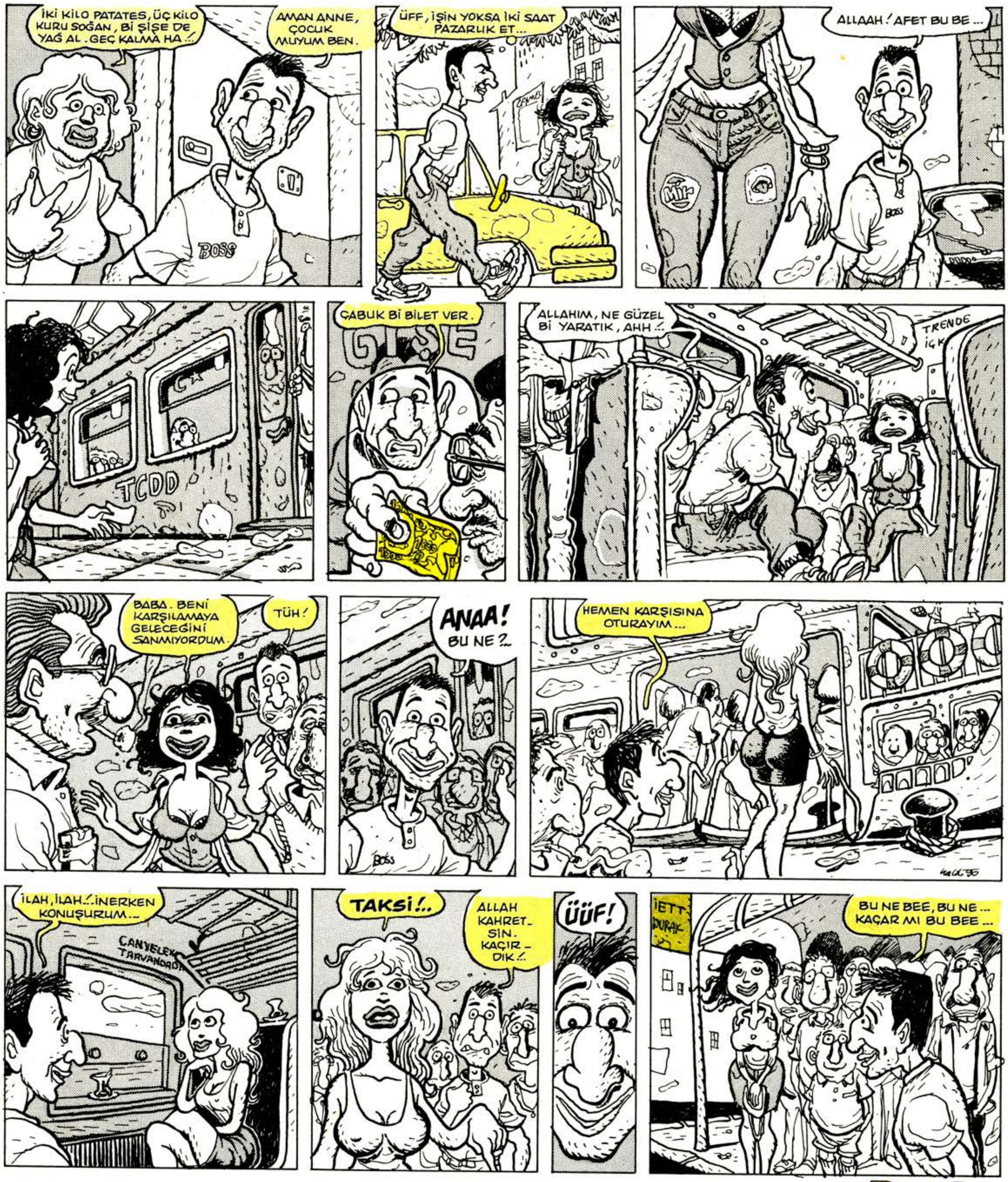

GETTİ YAVRIM GETTİ...

HALİL İNCESU

TAM GAZ GİDERKEN

- İSTANBUL FESTİVALİ GÖSTERDİKİ, ENTELLİK SAYILAN BAAZI SANAT OLAYLARINA VE SANATÇILARA İNSANLARIMIZ FRANSIZ KALMIYOR... SENEYE GELİCEKLERİN MENÜSÜ ŞÖYLE OLSA HANİ DİYORUM... ROCK TARİHİNİN DİNAZORLARINDAN SANTANA HAZRETLERİ GELDİĞİNE GÖRE **JETHRO TULL**'DA GELSİN. EE. B.B. KİNG KLASMANINDAN DA **FRANK ZAPPA** BEY, GEORGE BENSON'A ALTERNATİF **J.J. CALE** TANİTA'NIM YERİNE **STEVE NİCKS**, YELLO' JACKETS'S, HANİ POP JAZZ HESABI **KENNY G.** VEYA **MİCHEL BRECKER**, JOHN MCLOUGHLİN AABİ YERİNE DEE **JOE SCHOFİLD** DİYORUM. HANİ PARASI NEYSE VERİRİZ... HAA BRUBECKGİLLERDENDE KİM GELİRSE HOŞ GELDİİ, SEFA GELDİ.

- AAŞIK OLMAK BUGÜNLERDE ÇOOK ŞIK Bİ OLAY... GÜNDE 8 İLA 10 VAK'A NORMAL. SEX DEMİYORUM AMA **"AŞK"** YANİ?

MİNİ RÖPORTAJ

BU HAFTA İSTANBUL FESTİVAL SEYİRCİLERİNİN ENKAZI ARASINDA DOLAŞIYORUZ, GENÇ Bİ ÇİFT. KIZ YARI ÇILGIN. DELİKANLI UÇMUŞ. ÇOK MÜHİM GİBİ SORUMUZU SORUYORUZ.

DIGIL– SANTANA KONSERİNDEN Dİ Mİİ?.. SİZİ GİDİİ. EEE. N'OOLDU. GERİYE NE KALDI

ÇİFT– "YÜRÜ LAN HIRBO" DİYO GENÇ ADAM. UKIZIN AĞZI DAHA DA BOZUK AMAN AMAN... AYNI SORUYU YANLARINDAKİ DAHA DA **"FRİK"** Bİ ÇİFT, KAHRAMANCA YANITLIYOLAR, "İLK BAŞLARDA KÜÇÜKKEN ELİMDE MANTAR PATLADIĞINDA HİSSETTİĞİM GİBİ Bİ ACAİP OLDUM. HANİ, NERDEN NEREYE YANİ. KIYTIRIK PİKABIMDA DİNLEYİP YAMULDUĞUM O MÜZİK VE ÇALGICILARI, ZEHİR ZEMBEREK AZ ÖTEMDE İSTANBUL GÖKLERİNE CAYIR CAYIR ÖTTÜRÜYOLARDI. ULAN VAY BE, YARINDAN TEZİ YOK HAYATA DAHA SIKI ASILIYORUM DEDİM"... KIZ ARKADAŞI "SENİ SEVİYORUM" DEDİ SEVGİLİSİ NE.

DIGIL– TANİTA TIKARAM KONSERİNDEN ÇIKAN İKİSİ KIZ BEŞ KİŞİYE. NASILDI DİYORUZ.

ONLAR– KIZLAR "NASI OLSUN. 20 YAŞINDA MÜLTİOLMUŞ. DÜNYAYI DÖRT DÖNÜYO. İNGİLİZCE ANNAMIYORUZ AMA, MELODİLERİ HEPİMİZE SEVİŞİP RAHATLAMA EĞİLİMİ YARATTI. "BİZE DE AYNEN MORUK" DİYO ÖBÜR ELEMANLAR.

DIGIL– B.B. KİNG KONSERİ ARTIĞI İKİ 68 LİYE SOKULUP... EEE... DİYORUZ.

68 LİLER– ÖLMEDEN KİNG'İ ARAKLADIĞIMIZ İYİ OLDU.. AMA, SEN BİZİ JOHN MCLOUGHLİN KONSERİ ÇIKIŞI GEL BUL Bİ RAPOR VERELİM ASIL DIGIL EKİBİ OLARAKTAN FESTİVALİ REALİZE EDENLERE ÜÇ KERE SAĞOL, SAĞOL, SAĞOL...

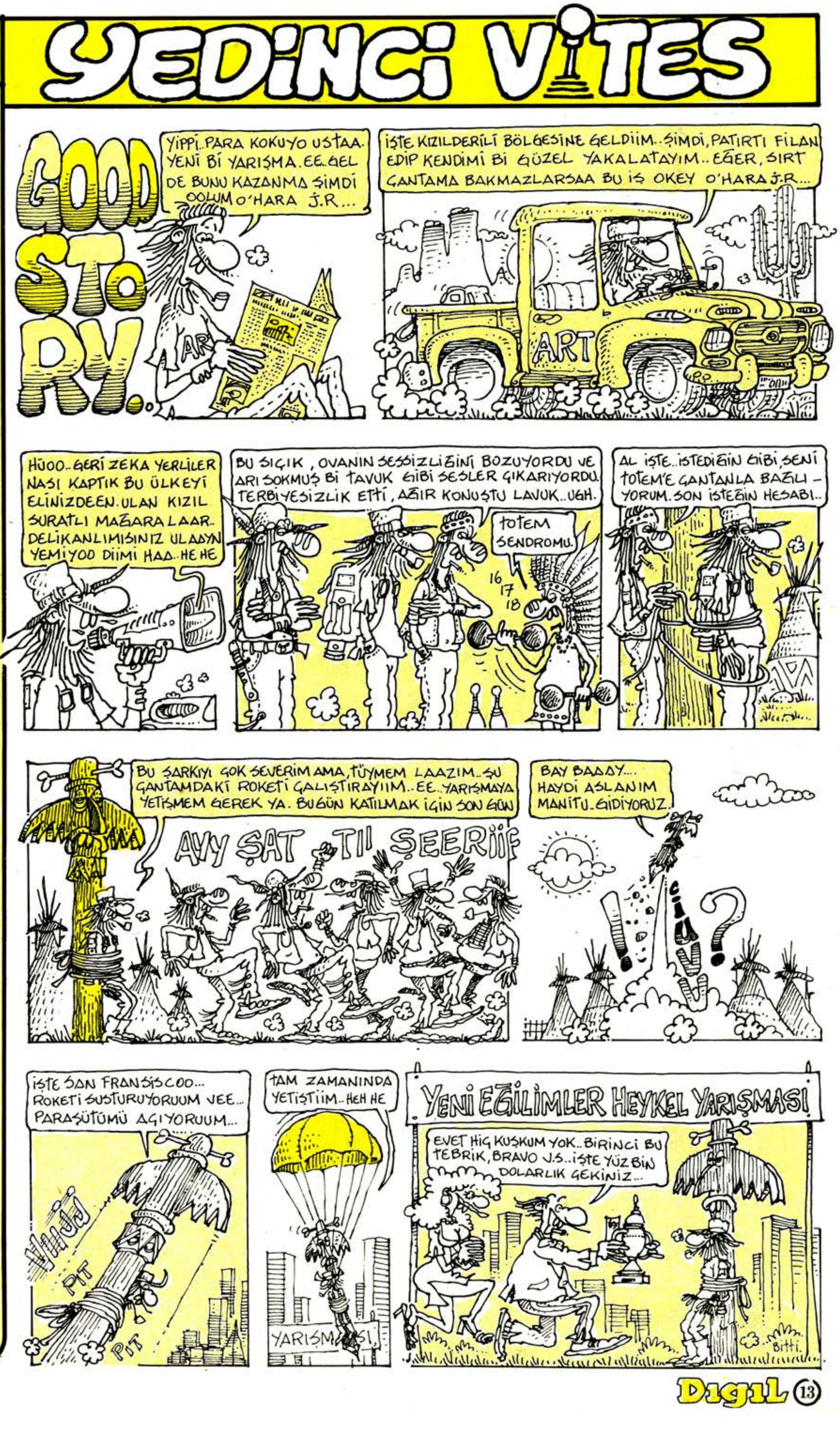

KOVALAMACA

AYDIN GÜNDÜZ

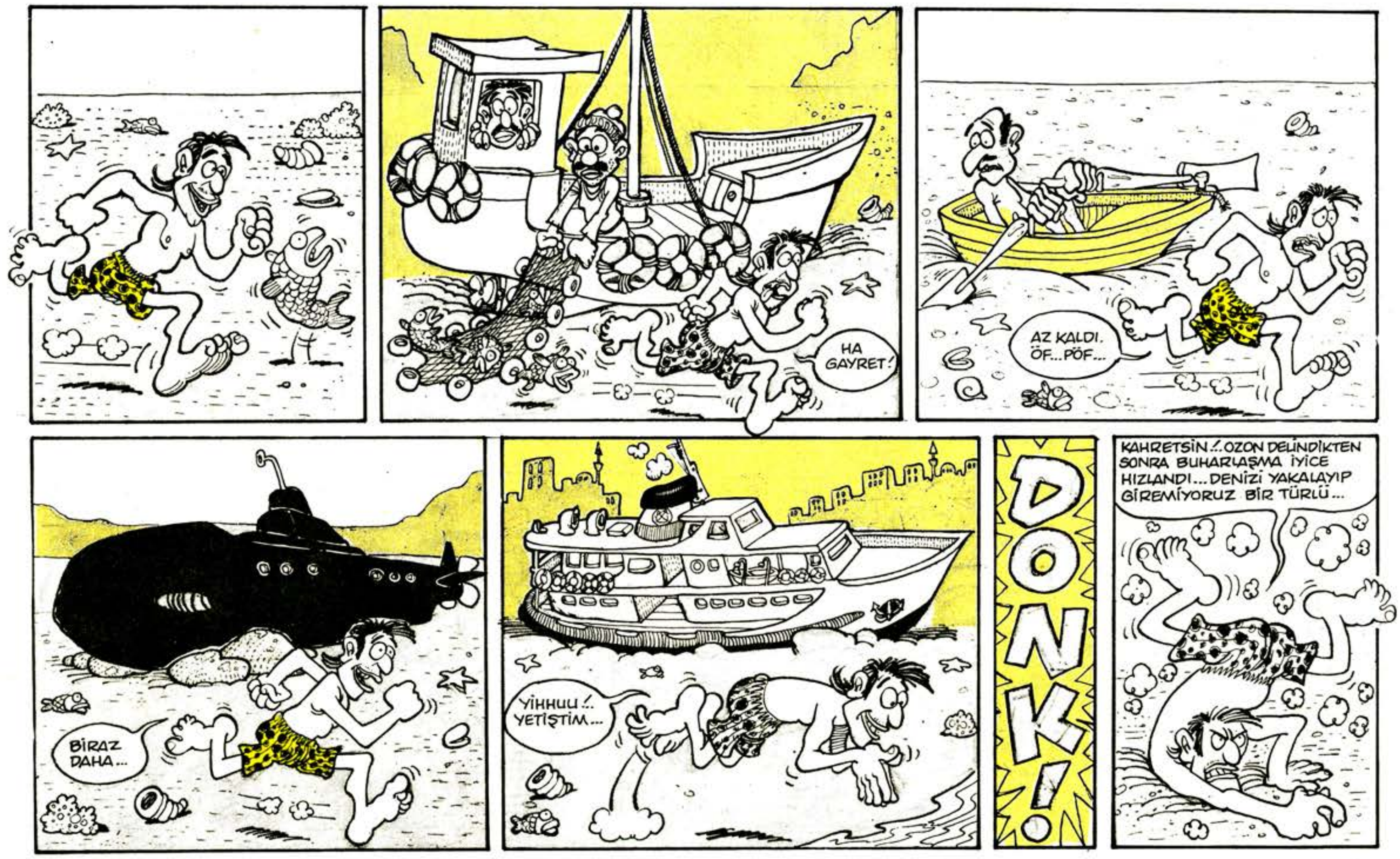

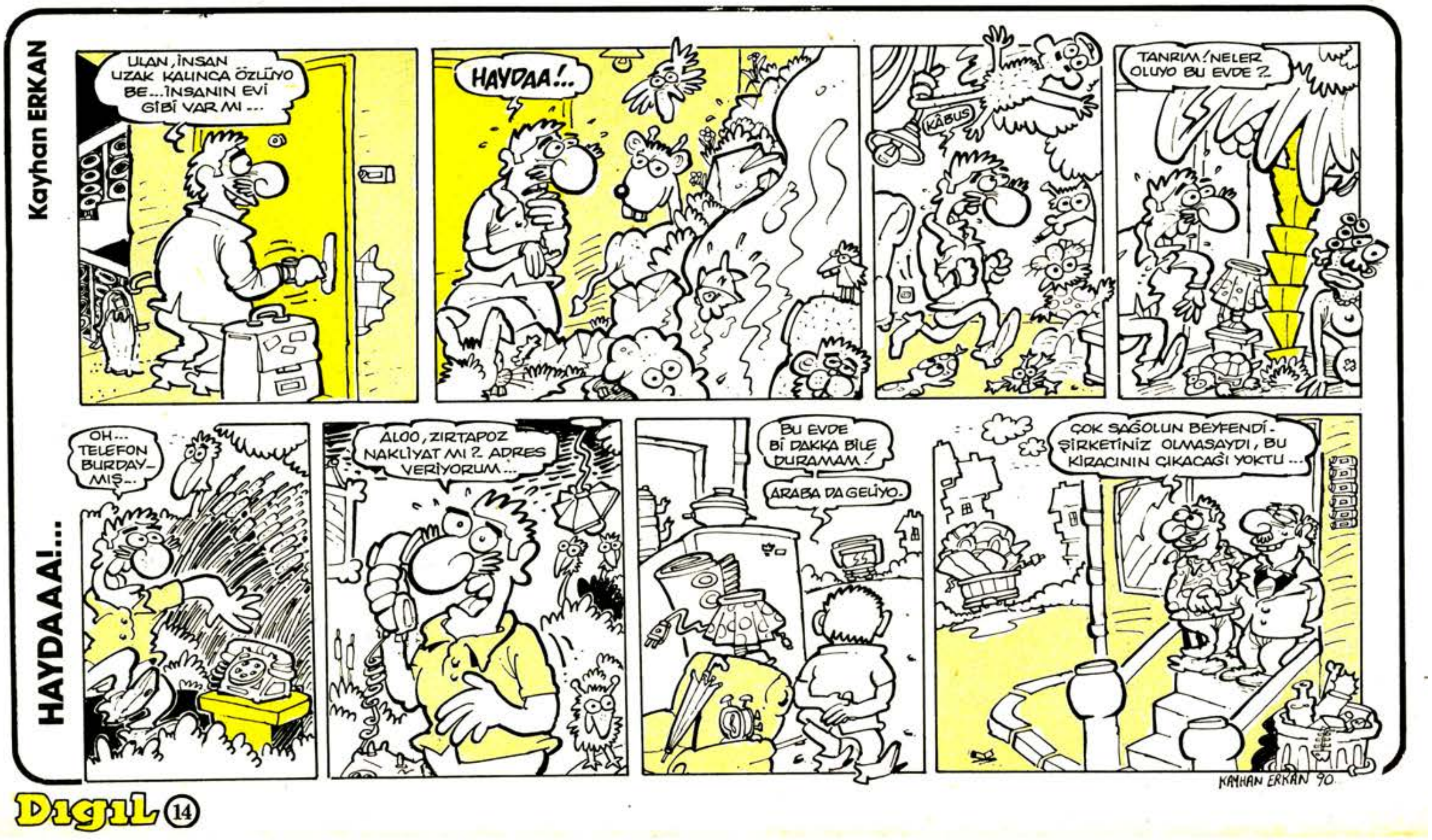

TÜP GAZ

Yazan: Tekin ARAL
Çizen: Gürcan GÜRSEL

DEVAMI HAFTAYA

ÖĞUZ ARAL

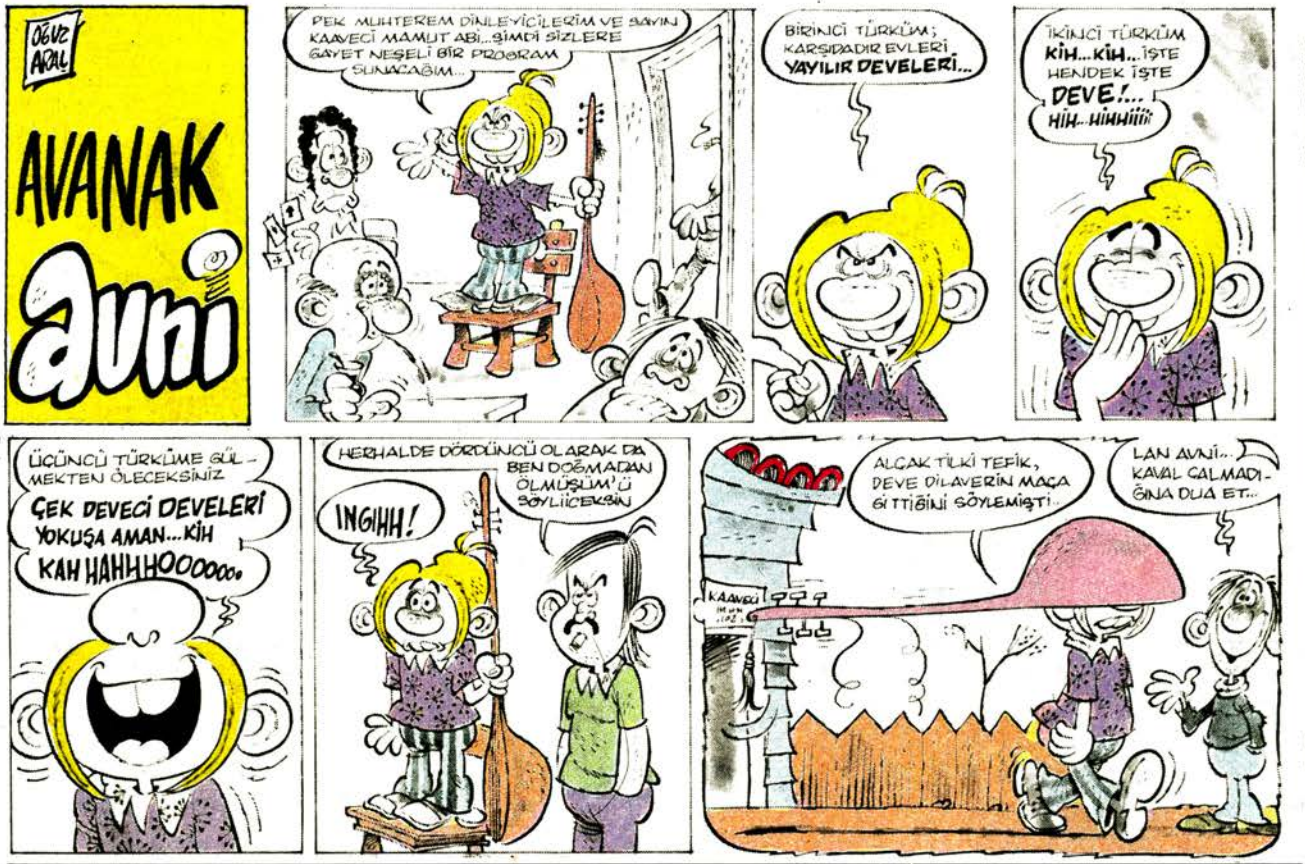

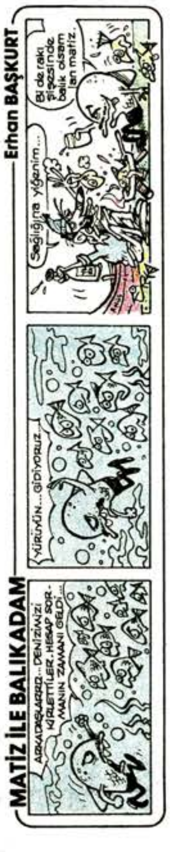
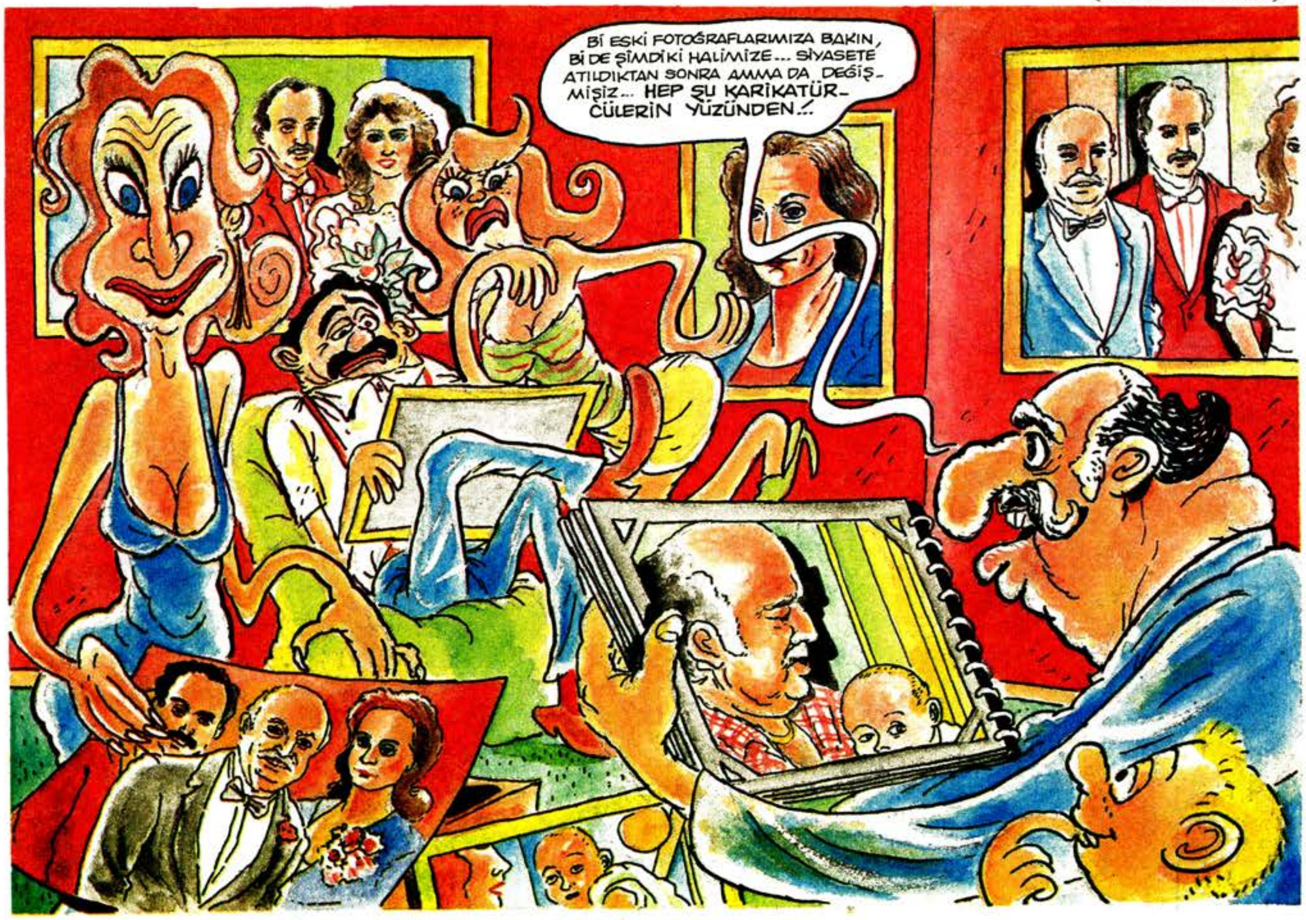
Zafer TEMOÇİN
(SON İMPARATOR)